

דעם רבינ'ס



אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

איכט

דער
ריינער קוואל

קיין יאוש איז גארנישט פארהאנדין!

דער שבת ווערט אנגערופן שבת נחמו, ווייל אין די הפטרה פון די וואך הייבט אן דער נביא - מיט דעם באפעל פון אויבערשטן - די ווערטער "נחמו נחמו עמי". ר' נתן איז מפרש דעם פסוק אויף עטליכע אופנים, מיר וועלן אראפברענגען איין וועג. דער אויבערשטער בעט זיך צו די אידן "נחמו נחמו עמי" מיין טייער פאלק איך בעט פון יעדן באזונדער: "טרייסט דיין חבר, דייע פריינד

און אזוי אויך זאלן די חברים אויף צוריק ענה טרייסטן, ווייל יעדע איינער דארף באקומען פון זיין חבר עצות און דעת ווי אזוי צו דינען דעם אויבערשטן, אזוי אויך דארף יעדער איד אריינשיינען אין זיינע חברים וויאזוי צו דינען דעם באשעפער מיט די למודים וואס דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט.

שבת נחמו איז געווען איינע פון די דריי שבתים ווען מען פלעגט זיך צונגיפקומען צום הייליגן רבי'ן. דעם לעצטן שבת שבת נחמו פון רבי'נס לעבן, זענען די תלמידים געקומען צום רבי'ן, דער רבי האט שוין דאן געוואוינט אין אומאן, דאס איז געווען צוויי חדשים איידער זיין הסתלקות, דער רבי איז שוין געווען גאר שוואך. פרייטאג צונאכטס נאכדעם וואס דער רבי האט געמאכט קדוש, האט ער געזאגט מיט גרויס שוואקייט: "פארן וואס זענט איר געקומען צו מיר? איך בין איצטער א פראסטיק! איך ווייס נישט און

איך געדענק גארנישט!" אזוי האט דער רבי ממשיך געווען מיט נאך אזעלכע רייד און איז אריין אין אן אינטערסאנטע שמועס.

ווי ס'איז באקאנט אז דער חיות וואס א מענטש האט איז נאר פון די תורה, אבער יעדער מענטש האט צייטן ווען ער קען נישט לערנען, ער דארף זיך אפרוען צו עסן, שלאפן, פרנסה און נאך פריוואטע געברויכן, וויאזוי קען דעמאלטס דער מענטש האבן חיות - א לעבנס קראפט - אויב ער איז דעמאלט אפגעטיילט פון די תורה? אזוי אויך די אלע דורות פון אדם הראשון ביז די דור ווען מ'האט באקומען די תורה וויאזוי האבן זיי געלעבט? דער רבי איז דארט מסביר באריכות (תורה ע"ח תנינא) א תירוץ.

אינמיטן די שמועס האט דער הייליגער רבי געגעבן א געשריי פון טיפעניש פון הארץ: "גיוואלד זייט אייך נישט מייאש, קיין יאוש איז גארנישט פארהאנדין!" ווען דער רבי האט געזאגט דאס ווארט גיוואלד, האט ער דאס זייער אויסגעצויגן אויסצושרייען פאר אונז אלע און אויף די שפעטערע דורות אז מען טאר זיך נישט מייאש זיין!

טייערע קינדער אזוי ווי אין דעם צייט וואס מיר שטייען יעצט ווייסט מען נישט קלאר וואס און ווי אזוי עס וועט אויסקוקן דעם רבי'נס ראש השנה, עס איז ליידער א מלחמה צושטאנד אין ארץ ישראל און

השנה'ס אין אומאן מיט די אלע תקונים וואס דער רבי קען געבן נאר אין דעם הייליגן טאג.

יעצט ווארט מען פון אונז מיר זאלן בענקען, וועלן און האפן מיט אמונה און מתפלל זיין צו אונזער טאטן אז אלע אידן זאלן קענען פארן צום הייליגן קבוץ אין אומאן אויף ראש השנה הבעל"ט, מען קען זאגן אביסל תהלים, לקוטי תפלות, שמות הצדיקים דאס מאכט א געוואלדיגע נחת רוח פארן אויבערשטן.

עס ווערט געברענגט אין ספרים אז משה רבינו האט מתפלל געווען תקט"ו - פינף הונדערט מיט פופצן - תפלות צו קענען אריינגיין אין ארץ ישראל, האט אים דער אויבערשטער געזאגט: "רב לך אל תוסף, גענוג" טאמער אבער וואלט אן אנדערע איד מתפלל געווען פאר משה רבינו - אפילו גאנץ א פשוטער איד - וואלט דער איד געקענט פועל'ן ביים אויבערשטן אז משה רבינו זאל יא קענען אריינגיין אין ארץ ישראל. דער צדיק דארף אונזערע תפלות - דער הייליגער רבי האט געזאגט: "איה אן איה קען נישט".

דער אויבערשטער זאל העלפן עס זאל שוין נתגלה ווערן די ליכטיגקייט פון די צדיקים אויף דער גאנצער וועלט במהרה בימינו אמן (ליקוה"ל נט"ו פ"ח)

אין אוקריינע, דארף מען וויסן אז מען טאר זיך נישט מייאש זיין, דער אויבערשטער ווארט אויף די תפלות פון אידישע קינדער און גלוסט זייער צוהערן דאס קול פון די תינוקות של בית רבן.

עס שטייט טאקע אין המשך פון די הפטרה "הנותן רוזנים לאין שפטי ארץ פתחו עשה (ישעיהו מ, כג) - דער אויבערשטער קען מאכן פון אלע פּרעזידענטן און אלע גרויסע שרים און הארן גארנישט מיט נישט.

טייערע קינדער! דער הייליגער רבי האט געזאגט: "נישט נאר ענק, נאר די גאנצע וועלט וועלט איז געוואנדן אין מיין ראש השנה", מיר האבן א געוואלדיגע זכיה אז מיר האבן אזא גרויסן רבין וואס געבט אונז פול חיות און עצות אין עבודת ה', אשרינו שזכינו להתקרב לרבנו.

אשרינו וואס יעדער פון אונז באזונדער האט שוין זוכה געווען צו אזעלכע גוטע מתנות פונעם רבין, אזא שיינע מתנה פון התבודדות, די צוקערדיגע עצה פון זוכן אונזערע "נקודות טובות" און פון "בצר הרחבת לי". מיר האבן שוין זוכה געווען צו אזויפיל ראש

יעדן טאג. ווען דער אויבערשטער העלפט און זיי קענען קומען צו אונז איז עס די גרעסטע גליק.

מוצאי שבת האבן מיר זיך ווארעם געזעגנט און באדאנקט פאר אלעס און מיינע עלטערן האבן זיי באגלייט צום פאס-סטאנציע. זיי האבן געווארט און געווארט. אינצווישן האט איינער געזאגט אז אויף נהר-הירדן גאס איז דא א געפערליכע טרעפיק. ס'קען נעמען נאך א האלבע שעה ביז



ס'איז געווען א שיינע שבת. מיר האבן געהאט די זכיה צו האבן צו גאסט אונזער זיידע און פאפע. אזא געוואלדיגע געלעגנהייט מאכט זיך נישט

דער באס וועט קומען. מיין טאטע האט זיך גענומען מתפלל זיין אז מיין זיידע און באבע זאלן שגעל און גרינג קענען אַנקומען צוריק אַהיים קיין ירושלים. ווי אזוי? מען דארף נישט געבן קיין עצות פארן אויבערשטן. זאל עס זיין מיט אן העליקאפטער אדער באן. זאל דער באס שגעל אַנקומען, זאל מען פארן מיט א טעקסי אדער קאר, ווי אזוי דער אויבערשטער וויל.

“ירושלים?” פֿרעגט ער פון מיין טאטע.

“א, מיין שווער און שוויגער ווילן אַנקומען קיין ירושלים. דו קענסט זיי נעמען?”
“א, זיכער.”



מיין זיידע און באבע זענען אריין אין קאר און אַנגעקומען שגעל און גרינג קיין ירושלים אזויווי מיין טאטע האט געבעטן דעם אויבערשטן. עס איז נאר געבליבן צו דאַנקען פאר די אַפענע וואונדער פון באשעפער.

אזוי, אינמיטן מתפלל זיין קומט צו פארן אן אויטא פון א שטילן געסל וואס כמעט מען זעט נישט קיין אויטאס דארט פארן און מיין טאטע הערט ווי איינער רופט זיין נאמען.

חידה לפרשת ואתחנן נחמו:

היכן מרומזו בפסוק שמע ישראל שמי שזוכה לקרוא ק"ש בכל יום צריך לשמוח מאוד מאוד (ליקוטי הלכות הודאה ו' סעיף?)

וועלכע שבת האט דער הייליגער רבי געשריגן מיט א גרויס געשריי פון טיפן הארץ:
"גיוואלד זייט איך נישט מניאש"

מה מפרש רבינו הק' עה"פ ואתחנן אל ה' בעת ההוא?

אין וועלכע תורה דערמאנט דער הייליגער רבי "שבת נחמו"?

קלינג אריין אין טעל-ליין אויף קנעפל 7 לאז א הודעה מיט די תרועים און דיין נאמען און טעלעפאן צו געווינען ספרי ברסלב אין ווערד פון 36 ש"ח





איך וויל אויך פארן צום צדדיקן

דער

אינגעלע נחמן האט דאס אלעס צוגעהערט פון דער זייט, אסאך אסאך גוטע רצונות און ערליכקייט האט דער קליין נחמן באקומען און איינגעזאפט אין זיך, צוהערנדיג זיך צו די שמועסן פון אט די הייליגע צדיקים וואס פלעגן איינשטיין ביי זיי. אזוי ווי דער רבי אליין האט מעיד געווען אין די שפעטערע יארן, אז די אלע מעשיות וואס ער האט געהערט, האט אים געגעבן א האפענונג אז אויך ער קען זיין א צדיק, און דינען באמת דעם הייליגן באשעפער.

אויך יעצט האט זיך אויפגעוועקט אין זיין לויטערע הארץ א מורא'דיגע ווילן, אויך וויל פארן צום הייליגן צדיק! אויך וויל זוכה זיין נאר צו קוקן אויף זיין הייליגן געזיכט! אויך גיי אויף מיטפארן מיט די תלמידים צום הייליגן "תולדות!" מיט תמימות איז ער צוגעגאנגען צו זיין טאטע און געזאגט "טאטע, אויך וויל אויך מיט פארן מיט זיי צום "תולדות", אויך קען?"

וואס? האט דער טאטע געפרעגט פארוואונדערט, דו ווילסט פארן קיין פולנאה? וואס עפעס? אזא קליין קינד? עס קומט נישט אין באטראכט!

אבער טאטע, האט דער קליין נחמן נישט געלאזט און ווייטער געבעטן, אויך בין שוין אביסל גרויס, און אויך וועל זיין זייער וואויל, אויך וויל אזוי שטארק פארן צום צדיק, אפֿשר דאך?

גיי, גיי, דאס קען נישט קומען אין באטראכט, ס'איז צו א לאנגע וועג, ס'איז נישט פאר דיר אזא נסיעה, לאז אפ, אפֿשר ווען דו וועסט אביסל עלטער ווערן וועסטו פארן, האט דער טאטע געענטפערט.

איך וויל פארן צום צדיק... האט דער יונגער נחמן אנגעהויבן שטארק צו וויינען, טאטע, אויך וויל מיטפארן מיט זיי, האט ער געבעטן מיט טרערן, אבער

אין א קליין ליכטיגע שטיבעלע אין שטאט מעזבוזש, די שטוב פון הייליגן בעל שם טוב, האבן געוואוינט די הייליגע משפחה פון רבי'ן, דער טאטע שמחה, די מאמע פייגא, זכרונם לברכה, מיט זייערע ליכטיגע קינדער, נחמן, דער הייליגער רבי ז"ע מיט זיינע ברודער ישׂראל, יחיאל, און די שוועסטער פערל.

די פאלגנדע מעשה איז געשען אין די קינדערישע יארן פון רבי'ן ווען ער איז געווען ארום פינף יאר אלט. א קלאפ האט זיך געהערט אויפן טיר, איינער איז צוגעגאנגען עפענען, אויך דער קליין נחמן איז צוגעגאנגען זען ווער עס קלאפט אין טיר, שלום עליכם! הא, אזעלכע חשובע געסט, האט דער טאטע אויסגערופן, ביים טיר זענען געשטאנען צוויי תלמידים פון הייליגן בעל שם טוב, איינער פון זיי האט געהייסן ר' חיים קראסנער זצ"ל. קומט'ס אריין, האט מען זיי שיי אויפגענומען אין שטוב, די קינדער אין שטוב זענען שוין געווען געוואוינט, אז גרויסע געסט, חשובע הייליגע צדיקים, תלמידים פון בעל שם טוב - און פון דעם מערירטשער מגיד - קומען זייער אפט באזוכן די הייליגע שטוב.

דער קליין נחמן האט זיך ארומגעדרייט נעבן די חשובע געסט און צוגעהערט וואס זיי רעדן מיטן טאטן. וואס מאכט איר? אַוואו אהין פארט איר? האט דער טאטע געפרעגט די געסט, ברחה ה', געלויבט דער הייליגער באשעפער, מיר פארן קיין פולנאה, צום הייליגן "תולדות". דער תולדות וואס האט געהייסן ר' יעקב יוסף פון פולנאה זצ"ל איז געווען פון די גרעסטע תלמידים פון הייליגן בעל שם הקדוש, ער איז שוין געווען דעמאלס זייער אלט, און די צוויי תלמידים זענען געפארן לערנען ביי אים תורה און עצות אין עבודת ה'.

די עלטערן האבן נישט צוגעשטימט צו אזא פארלאנג, אונעקצושיקן א קליין קינד, אויף אזעלכע וועגן. אמאל איז מען געפארן מיט פערד און וואגן, נישט אזוי ווי היינט, ס'איז גארנישט געווען אזוי פשוט צו ארויספארן אויף אזא וועג.

אזוי האט דער קליין נחמן געוויינט און געבעטן פון זיין טאטע מאמע זיי זאלן אים לאזן מיט פארן מיט די תלמידים צום צדיק, ער האט נישט אויפגעגעבן. דערווייל האבן זיך שוין די הייליגע געסט געגרייט צו ארויסגיין אין וועג, דער טאטע האט זיי באגלייט צום וואגן אנוואונטשנדיג צאתכם לשלום, ווען דער קליין נחמן לויפט זיי נאך שלעפט די ארבל פון טאטן און בעט זיך איין, איך וויל פארן צום צדיק.....

די תלמידים זענען שוין ארויף אויפן וואגן, מען וויל זיך שוין ארויסלאזן אויפן וועג, אבער נחמן לאזט נישט נאך, ער שטעלט אונעק זיין פיס אויף די אייזערנע טרעפלעך פון וואגן, און וויל זיך נישט רירן פון ארט. "צדיק להיות עקשן גדול בעבודת ה', - מען דארף זיין א גרויסער עקשן אין עבודת ה'" וועט דער קליין וואילער אינגל, לערנען יארן ארום פאר די שפעטער דורות, צו וויסן וויפיל מען דארף זיך עקשנען אויף א הייליגע זאך בפרט "לדבר גדול הצריך להדותו, כגון לנסע לצדיק - אזא גרויסער זאך ווי פארן צו א צדיק..." דער בעל עגלה שטייט שוין גרייט מיט די לייטשעס, ער וויל ארויספארן צום וועג, אבער דער קליין נחמן רירט זיך נישט אונעק פון די טרעפלעך, און בעט זיך נאך אלס איין מיט טרערן, אין וויל פארן צום צדיק, (ס'איז דא א דעה, אז ער האט אריינגעלייגט זיינע פיסעלעך אונטער די רעדער פונעם וואגן...)

אויפן וואגן איז געזעצן דער הייליגער צדיק ר' חיים קראסנער, און ארויסגעקוקט פון וואגן אויפן קינד, ס'איז גארנישט אזוי פשוט, האט ער געטראכט ביי זיך דאס איז נישט סתם א וויינעריי פון א קינד, דאס איז א לויטערער רצון פון א הייליג קינד, ער וויל אמת'דיג פארן צום צדיק! אפֿשר וועל איך אים העלפן? איך וועל אים נעמען מיט מיר! האט ער פעסט באשלאסן ביי זיך.

אומר ועושה, ר' חיים קראסנער איז פלינק אראפ פונעם

וואגן, צוגעגאנגען צום טאטן און געזאגט שטייל, דאס קינד וויל באַמת א וואוילע זאך אפֿשר קען איך אים נעמען מיט מיר, איך וועל היטן אויף אים די גאנצע וועג, און אים אויך צוריק אהיים ברענגען בשלום צוריק אין שטוב. הערנדיג די ווערטער האט דער טאטע צוגעשטימט, אזא באגלייטער ווי ר' חיים אליין קען גארנישט זיין בעסער, זאל דער קינד פארן לחיים ולשלום. דער טאטע איז צוגעגאנגען צו דעם קליין נחמן וואס איז נאך אלץ געשטאנען נעבן וואגן און געוויינט, און געזאגט: "קום נחמן דארפסט נישט וויינען, דו קענסט פארן מיט ר' חיים צום צדיק....."

דאס פרייד און גליק פון דעם קליין נחמן קען מען זיך גארנישט פארשטעלן, ער האט געשפרינגען פון שמחה און דאנק צום הייליגן באשעפער, ער איז שנעל ארויפגעלאפן אויפן וואגן און זיך געזעצט נעבן ר' חיים גליקליך און צופרידן, די מאמע האט שנעל צאמגעפאקט א זעקל אויפן וועג, און זיי זענען ארויסגעפארן קיין פולנאה.....

דער קליין נחמן האט זוכה געווען צו קומען צום הייליגן "תולדות" און זען זיין הייליגע צורה, מפֿש א קורצע צייט פאר זיין הסתלקות, און איז שפעטער אהיים געקומען בשלום. יארן שפעטער ווען דער קליין וואילער אינגעלע איז גרויס געווארן און באוואוסט געווארן, אלס דער הייליגער רבי ר' נחמן מברסלב זצ"ל, האט ער געזאגט אז ער האט א גרויסע הכרת הטוב פאר דעם צדיק ר' חיים קראסנער, וואס דורך אים האט ער זוכה געווען צו קומען צום הייליגן תולדות.

א הייליגער רצון פון א קינד איז זייער טייער. דער רבי לערנט אונז אויס נישט אויפצונגעבן אויף גוטע רצונות, אויף אלע הייליגע זאכן האט דער הייליגער רבי זיך אזוי ג'עקשנט מיט תפלות און בקשות, נישט אויפצונגעבן אויפן ווילן. איך וויל זיין א איש פֿשר! איך וויל זיין ערליך! איך וויל זיך דערווייטערן פון אן עברה! איך וויל תשובה טון באַמת בלב שלם! און אזוי נאך און נאך ביז ער האט אלעס גע'פועלט' ביים הייליגן באשעפער און האט זוכה געווען צו דערגרייכן אין זיין לעבן צו אזעלכע הייליגע מדרגות וואס מיר קענען זיך בכלל נישט פארשטעלן. חידוש כמותו לא היה מעולם ועד עולם....

לעובדא ולמעשה



הרב
החסיד

ר' אלחנן ספקטור
ז"ל פלעגט זיך זייער
דערשרעקן און נעמען
צום הארצן ווען ער
האט געזעהן א קינד זיך

צעקלאפן און כאפן אביסל

בלוט, עס פלעגט אים באנעמען ממש עד
עמקי לבבו, איינמאל אין זיינע עלטערע יארן
ווען ער האט געוואוינט ביי זיין טאכטער אין
שטוב האט זיך אמאל געמאכט אז א קינד
איז געפאלן און זיך צובלוטיגט, ר' אלחנן איז
געווארן זייער דערשראקן און צעשטורעמט,
האט אים זיין טאכטער געפרעגט: "טאטע,
פארוואס ווערט איר אזוי דערשראקן? נישט
מער אז א קינד האט זיך אביסל צובלוטיגט,
וואס קען שוין זיין? נאך אפאר מינוט גייט
זיך דאס קינד בארואיגן?", האט ר' אלחנן
איר געענטפערט: "אלעס וואס טוט זיך ארום
דעם מענטש יעדן טאג איז רמזים וואס דער
אויבערשטער שיקט אים צו דערנענטערן
צום תכלית, מען דארף אלעמאל ארומקוקן
אויף וואס עס פאסירט ארום זיך און טראכטן
צו זיך וואס רעדט דא דער באשעפער צו מיר
מיט דעם פאסירונג? דעריבער אז איך זע
בלוט ווער איך זייער דערשראקן, וואס קומט
עס מיר אויפוועקן? וואס וויל מיר ה' יתברך
מרמז זיין מיט דעם?"

א לעבן מיט א טיפערע באדייט, דאס איז א
ברסלב'ער חסיד!

אמאל איז די רעביצין פון הרב החסיד ר'
יעקב זאב בארזעסקי ז"ל געווען זייער
קראנק און מען איז געקומען איר נעמען
אין שפיטאל מיט אן אמבולאנס. ר'
יעקב זאב האט זיך ארומגעדרייט זייער
זייער פאזארגט און דערשראקן, האט זיך
זיין פרוי אנגערופן צו אים און געזאגט:
"יענקל, וואס איז מיט

דיר? ביסט דאך
א ברסלב'ער

חסיד, דער
הייליגער
רבי האט
דאך געזאגט
אז מיט
שמחה גייט



מען ארויס פון
אלע פראבלעמען... איך גיי שוין באלד
א היימקומען" נאכן הערן אזא פארציע
פון זיין רעביצין האט ער זיך דערמאנט
אין די עצות פון רבי'ן און האט זיך צוריק
געשטארקט. ווייל אלע יארן פלעגט ער
רעדן אין שטוב פון די גרויסקייט פון
רבי'ן און די עצות וואס דער רבי גיבט
פארן לעבן, און טאקע ביז א קורצע
צייט איז זי שוין געווען צוריק אין שטוב
געזונט און פריש. (מפי בנו ר' אהרן דוד
בארזעסקי)



סיפורי מעשיות מעשה יב' - דעד בעל תפלה 6

געשמועסט - [איז] דאָרטן וואו מ'האט באדארפט לאכן, האט ער געלאכט! - און אזוי דעסטיגלייכן אנדערע זאכן! [ווייל] מ'האט אין אים דערקענט: "אז ער איז [שוין] א גרויסער חכם!" - נאר [אז] ער האט נאכנישט די 'תנועות' [באוועגונג] פון א גרויסן! - דהיינו: [אז] ער קען נאך נישט 'רעדן'! און אזוי אנדערע זאכן! - אבער דאס האט מען אנגעזעהן תיפף: "אז ער איז שוין א גרויסער חכם!" און ביי דעם 'מלך', איז געווען א 'מליץ'! דהיינו: א 'רעדער', א 'בעל לשון ומליצה' - וואס ער האט געקענט רעדן זייער שיינע רייד, זייער שיינע שפראכן, און 'שירות', און 'תושבחות' - צום 'מלך'!

און דער 'מליץ', איז [פון זיך] אליין אויך געווען א 'שיינער מליץ'! - נאר דער 'מלך' האט אים געוויזן דעם 'שלייך' און דעם 'וועג', פון וואנען ער זאל [ארויפגיין, צו] נעמען דעם 'כח' פון דער 'חכמה פון מליצה'! - און דורכדעם איז ער געווען: "זייער א ווילד [וואונדערליכע] גרויסער מליץ!"

ווידער האט דער 'מלך' געהאט א 'חכם'! און דער 'חכם', איז [פון זיך] אליין אויך געווען א 'חכם'! - נאר דער 'מלך' האט אים געוויזן א 'וועג', פון וואנען ער זאל [ארויפגיין, און] נעמען 'חכמה'! - און דורכדעם איז ער געווען: "זייער א ווילד גרויסער חכם!"

און אזוי [אויך] דער 'גבור', איז געווען [פון זיך] אליין א 'גבור'! נאר דער 'מלך' האט אים געוויזן דעם 'וועג', פון וואנען ער זאל [ארויפגיין, און] נעמען 'גבורה'! - און דורכדעם איז ער געווען: "זייער א ווילד [וואונדערליכן] און פארקטיגן גרויסער גבור!"

ווארן ס'איז פארהאנדן א 'שנוערד', וואס זי הענגט אין דער 'לופטן'! און די [דאזיגע] 'שנוערד', האט דריי כוחות! אז מ'הייבט אויף די 'שנוערד' - אזוי [דאן] צולויפן זיך אלע 'עלטסטע' [אלע שרים] פון דעם 'חיל' [מיליטער]! האבן זיי שוין ממילא א 'מפלָה' [דהיינו: די 'שונאים']!

[דער 'בעל-תפילה' דערציילט זיי ווייטער:] און די 'מעשה' איז אזוי געווען: אמאל איז געווען א 'מלך', מיט א 'מלכה'! און זיי האבן געהאט א 'בת-יחידה'! און ס'געקומען נאנט צו דער צייט וואס מ'האט איר באדארפט 'חתונה' צו מאכן.

האט מען געזעצט 'וועצים', מען זאל א 'עצה' האלטן, וועמען מען זאל איר געבן און איך בין דאָרט אויך געווען צווישן די 'וועצים' [דהיינו: דער 'בעל-תפילה' וואס ער דערציילט דאס אלץ פאר זיי] - ווארן דער 'מלך' האט מיך ליב געהאט!

איז מיין 'עצה' געווען: "אז מען זאל איר געבן דעם [חתונה מאכן מיטן] גבור" - ווארן דער 'גבור' האט אונז געטאן 'כמה טובות', ווארן ער האט איינגענומען 'כמה מדינות'! - איבערדעם קער מען [איז ראוין] אים צו געבן די 'בת-מלכה' פאר א 'ווייב'!

איז מיין 'עצה' זייער געפעלן! - און זיי האבן אלע דערויף מסכים געווען! - און ס'איז דאָרט געווען א 'גרויסע שמחה', [אויף דעם] וואס מען האט געפינען א 'חתן' צו דער 'בת-מלכה'!

האט מען די 'בת-מלכה' חתונה געמאכט, מיט דעם 'גבור'! האט די 'בת-מלכה' געהאט א 'קינד'!

און דאס 'קינד' איז געווען, זייער א ווילד-גרויסער פארשוין [יפה-תואר; שיינ געשטאלט]. וואס ס'איז נאר קיין 'מענטשליך שיינקייט' נישט געווען! - און זיינע 'האר' זענען געווען פון 'גאלד', און האבן געהאט אלע-ערליי 'פארבן'! - און זיין 'פנים' איז געווען אזויווי די זונען [שיין פונעם זון]! - און זיינע 'אויגן' זענען געווען אנדערע 'אורות' [כלומר: לעכטן] [ליכטיגקייטן]!

און דאס 'קינד' איז געבוירן געווארן מיט 'גרייטער [פארטיגע] חכמה'! - ווארן מען האט אין אים געזעהן תיפף ווי ער איז געבוירן געווארן: "אז ער איז שוין א גרייטער [פארטיגער] חכם!" ווארן אז 'מענטשן' האבן



- ווארן אז די 'עלטסטע' [שרים] אנטלויפן, האט [קען] קיינער נישט צו פירן די 'מלחמה' - האבן זיי שוין בווידאי א 'מפל'! גאר פונדעסטוועגן פארט - וואלטן אפער פארט די איבריגע, געקענט עפעס נאך 'מלחמה' האלטן.

האט אבער די 'שווערד': 'צוויי שארפן!' און זיי האבן: 'צוויי כוחות!' - דורך 'איין שארף', פאלן זיי אלע! - און דורך דער 'אנדערער שארף', קריגן זיי די 'דאר' (דהיינו: די 'שונאים' וואס מען האלט מיט זיי 'מלחמה'), דהיינו: זיי ווערן 'מאגער', און דאס 'לייב' [קערפער] פאלט זיי אפ, אזויזוי די [דאזיגע] 'קרענק' איז רחמנא-ליצלן!

און נאר דורךדעם וואס מ'טוט א מאך מיט דער 'שווערד' דארט ווי זי איז - קריגן שוין די 'שונאים', די זאכן הנ"ל - דהיינו: דורךדעם וואס מ'מאכט מיט דער שארף, האבן די 'שונאים' גאר א 'מפל'! - און דורךדעם וואס מ'מאכט מיט דער 'אנדערער שארף', קריגן די 'שונאים' די 'דאר', כנ"ל.

און דער 'מלך' האט געוויזן דעם 'גבור': דעם 'וועג' וואס ס'איז פארהאנדן [פארהאנגען] צו דער [אויבנדערמאנטער] 'שווערד'! - און פון דארט האט ער גענומען זיין גרויסע 'גבורה'!

און מיר [דער 'בעל-תפילה'] האט דער 'מלך' אויך געוויזן דעם 'וועג', פון וואנען איה זאל נעמען מיין זאך! - האב איה גענומען פון דארט, דאס וואס איה באדארף! (כלומר: דער 'בעל-תפילה' וואס ער דערציילט דאס אלץ, האט ער געזאגט: "אז אים האט אויך דער 'מלך' געוויזן דעם 'וועג', פון וואנעט ער זאל נעמען זיין זאך, דהיינו: 'תפילה'!")

און אזוי [אויך] האט דער 'מלך' געהאט א 'אוהב-נאמן'! (כלומר: א 'גוטן פריינד' א 'געטרייען' וואס ער האט זיך ליב געהאט מיט דעם 'מלך', מיט 'זייער גרויס וואונדערליכע און פארקטיגע] ליבשאפט! זיי האבן זיך אזוי [שטארק] ליב געהאט - ביז זיי האבן נישט געקענט זיין, איינער אן דעם אנדערן, אז זיי זאלן זיך א 'שעה' נישט זעהן!

נאר ס'איז זיך אבער פארט פארהאנדן [פארהאנגען] צייט

[אזעלכע שעות], וואס מ'מוז נישט זיין אינאיינעם - האבן זיי [דעריבער] געהאט 'פארטרעטן' [בילדער] - וואס דארט איז געווען אויסגעמאלט [אויסגעמאלן] זייערע ביינע 'צורות'! - פלעגן זיי זיך משששע זיין (כלומר: 'מענוג' און 'נחת' האבן [זיך טשאטשקענען]) מיט די 'צורות', דעמאלט אז [ווען] זיי האבן זיך נישט געקענט זעהן!

און די 'צורות' זענען געווען אזוי אויסגעמאלט [אויסגעמאלן]. אזויזוי דער 'מלך' מיט דעם 'אוהב-נאמן' האבן זיך ליב, און ווי זיי קושן זיך און האלן זיך מיט 'גרויס ליבשאפט'!

און די [דאזיגע] 'פארטרעטן', האבן אין זיך א 'סגולה' געהאט: אז ווער ס'האט געקוקט אויף די 'צורות', האט ער געקריגן 'גרויס ליבשאפט'! (כלומר: די מידה פון 'אהבה' האט מען געקריגן אז [ווען] מ'האט געקוקט אויף די 'צורות').

און דער 'אוהב-נאמן' - האט אויך גענומען די 'אהבה' (דהיינו: דאס 'ליבשאפט') - פון דעם 'ארט' וואס דער 'מלך' האט אים געוויזן!

איז געקומען א צייט - וואס די אלע זענען געגאנגען איטלעכער אין זיין 'ארט' אריין - אז ער זאל דארט נעמען זיין 'כח' פון זיין זאך - דהיינו: דער 'מליץ', און דער 'גבור', און די 'אלע לייט' פון דעם 'מלך' - איז איטלעכער געגאנגען אין זיין 'ארט' אריין, ער זאל דארט באנייען זיין כח!

[דער בעל-תפילה דערציילט זיי ווייטער]

ויהי היום! איז געווען א גרויסער 'רוח-סערה' (דהיינו: א 'שטורעם-ווינט') אויף דער וועלט! און דער 'רוח-סערה' האט מבלבל געווען (כלומר: פארמישט), גאר די [גאנצע] וועלט! און ער האט איבערגעקערט: פון 'ים' [צו] 'יבשה'! און פון 'יבשה' [צו] 'ים'! און פון 'מדבר' [צו] 'ישוב'! און פון 'ישוב' [צו] 'מדבר'! און ער האט גאר די [גאנצע] וועלט איבערגעקערט!

און דער 'רוח-סערה' איז אריין, צום 'מלך' אין שטוב אריין! - און דער 'רוח-סערה' האט דארט גארנישט



געטאן (כלומר: ער האט דארט ביים 'מלך', קיין שום שאדן נישט געטאן) - נאר ער איז אריין (דער 'רוח-סערה'), און האט אוועקגעכאפט דאס 'קינד' פון דער 'בת-מלכה' הנ"ל און אין דעם 'אומפעט' [רעש] - תיכף ווי ער האט אוועקגעכאפט דאס 'טייערע קינד' - איז תיכף די 'בת-מלכה' נאך [נאכגעיאגט!] (כלומר: די 'בת-מלכה' האט תיכף אנגעהויבן נאכלויפן נאך דעם 'קינד', זי זאל עס צוריקכאפן - איז זי [די 'בת-מלכה'] אויך ערגעץ אוועק, און מ'ווייסט נישט וואו!)

און זיי האבן אויסגעהערט זיינע רייד - און האבן זיך זייער פארוואונדערט!

און זיי האבן שוין געהאלטן דעם 'בעל-תפילה' ביי זיך! - און זיי האבן אים שוין נישט געוואלט אוועקלאזן פון זיך! - (ווארן טאמער דער 'גבור' וואס ער וויל אַנקומען אויף זיי, איז ער דער 'גבור' פון דעם 'מלך' הנ"ל וואס דער 'בעל-תפילה' קען זיך מיט אים).

און דער 'גבור' הנ"ל: איז אלעמאל צוגעקומען גענטער צו דער מדינה! - און ער האט אלעמאל געשיקט זיינע 'שלוחים' צו זיי! - ביז ער איז געקומען צו דער 'מדינה'!

און ער האט זיך געשטעלט אונטער דער 'שטאט' - און האט צו זיי אריינגעשיקט זיינע 'שלוחים' (אז זיי זאלן אים זאגן וואס זיי ווילן - צו אונטערנעבן זיך, צו 'ניין' [אָדער נישט], פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]! האבן זיי זייער גרויס [שטארק] מורא געהאט פאר אים!

האבן זיי געבעטן דעם 'בעל-תפילה': "אז ער זאל זיי א 'עצה' געבן! האט דער 'בעל-תפילה' צו זיי געזאגט: "מען באדארף קלערן [נאכפארשן די 'וועג' און] דאס 'פירעכץ' פון דעם 'גבור' - פֿרי ער זאל דורכדעם דערקענען: אויב דאס איז דער 'גבור' פון דעם 'מלך' הנ"ל. איז געאנגען דער 'בעל-תפילה' - און איז ארויסגעגאנגען צום 'גבור'!

און ער איז געקומען צו זיין 'חיל' [מחנה] פון דעם 'גבור' - און ער האט אנגעהויבן צו שמועסן, מיט איין 'גבור' פון די 'גבורים' וואס זיי זענען געגאנגען מיט דעם 'גבור' (דהיינו: מיט איינעם פון די 'ווארטעס' [שומרים] - פֿרי ער זאל קלערן [נאכפארשן]: אויב דאס איז דער 'גבור' וואס ער קען זיך מיט אים!

און אזוי [אויך] די 'מלכה' - און אזוי [אויך] דער 'מלך' - זענען אלע נאך [נאכגעיאגט]. נאך דעם 'קינד'! ביז זיי זענען אלע צושפרייט געווארן - און מ'ווייסט נישט וואו זיי זענען!

און מיר אלע [אנדערע לייט פונעם 'מלך' - 1] 'בעל-תפילה' (2 'גבור' - 3 'מליץ' - 4 'חכם' - 5 'אהב-נאמן'], זענען דערביי [ביים 'רוח-סערה'] גארנישט געווען! - ווארן מיר זענען דעמאלט אוועקגעגאנגען איטלעכער אין זיין 'ארט' אריין, צו באנייען זיין 'כח', פנ"ל - און ווי [ווען] מיר זענען צוריקגעקומען - האבן מיר זיי אלע שוין נישט געפונען, פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]!

און די [אויבנדערמאנטע] 'יד', איז אויך פארפאלן געווארן דעמאלט! און פון דעמאלט אן [פונעם 'רוח-סערה'], זענען מיר אלע צושפרייט געווארן! - און מיר קענען שוין נישט גיין איטלעכער אין זיין 'ארט' אריין, צו באנייען זיין 'כח'! - ווארן אז די [אנאנצע] וועלט איז שוין איבערגעקערט [און צוימישט] געווארן - באדארף מען זיך שוין אנדערע וועגן היינט [לויט וויאזוי די פלעצער האבן זיך פארטוישט און פארענדערט]!

[און] איבערדעם [צוליב דעם], קענען מיר שוין נישט ארויפגיין ווידער, איטלעכער אין זיין 'ארט' אריין, ער זאל נעמען [באנייען] זיין 'כח' [וואס אויבנדערמאנט]! נאר די 'רשימה' וואס ביי איטלעכן איז געבליבן (כלומר: דער 'צייכן', דהיינו: דאס ביסל 'כח' וואס ס'איז נאך ביי איטלעכן געבליבן פון לאנג) - איז אויך זייער גרויס!

און אויב דער 'גבור' (וואס די 'מדינה' האט פאר אים מורא

ליקוטי מוהר"ן תורה צ"ט

דאס מאל טייערע קינדער מיר ברענגען אראפ א קליין תורה אין לקוטי מוהר"ן איבערגעטייטש ווארט ביי ווארט:

"וְאֶתְחַנֵּן, און איך האב געבעטן אין יענע צייט ביים אייבערשטן". זאגט דער הייליגער רבי אזוי: "א מענטש דארף מתפלל זיין צום אייבערשטן מיט א גרויסן דבקות, אבער צומאל איז דא א צייט וואס ער קען נישט דאווענען מיט דבקות, זאל דער מענטש נישט זאגן, 'אויב אזוי וועל איך בכלל נישט דאווענען', וויבאלד ער קען נישט אינזינען און האט נישט קיין דבקות ווי מ'דארף, אזוי ווי רבותינו זכרונם לברכה זאגן אונז, 'אויף רבי חנינא בן דוסא ווען ער האט געדאוונט וכו' האט ער צו זיי געזאגט אויב די תפלה איז פליסיג [קלאר ארויסגעזאגט] פון מיין מויל ווייס איך אז מ'האט עס אנגענומען און אויב נישט ווייס איך פארקערט".

זאגט ווייטער דער רבי: "אם בדבקות, אז די תפלה איז קלאר ארויסגעזאגט פון מויל,

דאן ווערט עס אנגענומען, אויב נישט איז עס ושלום פארקערט. אבער מיט דעם אלעם, זאל א מענטש נישט זאגן אזוי, נאר ער זאל אלעמאל דאווענען. און אויב ער קען נישט דאווענען מיט א דבקות, זאל ער דאווענען מיט זיין גאנצן כח, ווייל ווען ער וועט אן אנדערס מאל יא דאווענען מיט דבקות אזוי ווי מ'דארף וועלן דעמאלט אלע אנדערע תפלות זיך מיטכאפן מיט די תפלה וואס איז יא געדאוונט געווארן ווי עס דארף צו זיין."

טייטש דער רבי: "וְאֶתְחַנֵּן אל השם תמיד, איך דאווען צום אייבערשטן אלעמאל, סיי צו איך האב דבקות, סיי אן דבקות. בעת ההיא לאמר, אין יענע צייט ווען איך וועל דאווענען מיט דבקות - דאס מיינט אז מייין תפלה וועט זיין מסדר און פליסיג ארויסגעזאגט פון מיין מויל, ווייל איך וועל דעמאלט דאווענען מיט א דבקות מיט א נאנטקייט צום אייבערשטן, דעמאלט וועלן ארויפגיין אלע אנדערע תפלות וואס איך האב געדאוונט ביז היינט, [אפילו די תפלות וואס זענען געווען אן דבקות] כנ"ל.

טייערע קינדער קליינט אריין אין טעל-ליין און זאגט אריין וועלכע דיבור און ספר פון רב'ן ותלמידיו

עס שטייט אויף דעם קארטל,

קלאר צו מאכן פאר דעם איד מיט זיינע ספיקות,

לאז איבער דעם תירוץ, דיין נאמען, און טעלעפאן אויף קענעל 7 פאר א שיינע גודל!



לאמיר זיך פאר הערן



די צוועלעוועטע מעשה - דער בעל תפילה (6)

1. וואס איז געשען איינמאל ווען זיי זענען געגאנגען באנייען זייערע כוחות?
 - עס איז געווען א גרויסע שטורעם ווינט אויף דער וועלט
 - זיי זענען געבליבן דארטן און האבן נישט געקענט צוריק קומען
 - עס איז געווען א גרויסע שטורעם ווינט אין די מדינה פונעם גבור
2. וואס האט דער שטורעם ווינט געמאכט?
 - איבערגעדרייט פון ים צו יבשה און פון יבשה צו ים
 - איבערגעדרייט פון מדבר צו ישוב און פון ישוב צו מדבר
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
3. וואס האט דער שטורעם ווינט געמאכט אין שטוב פונעם מלך?
 - עס האט אלעס איבערגעדרייט
 - עס האט אלעס שאדן געמאכט
 - עס האט ארויס געכאפט דאס קינד פון בת מלכה
4. וואס נאך איז פארלוירן געווארן ביים שטורעם ווינט?
 - די יד פונעם מלך
 - די שווערד פונעם גבור
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג

- א. וועלכע מין האר האט געהאט די טאכטער פון בת מלכה?
 - פון גאלד
 - אלע קאלירן
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. וויאזוי איז דער גבור געווען שטארק?
 - פון זיך אליין
 - דער מלך האט אים געוויזן פון וואו ער זאל נעמען גבורה
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ג. פון וואו האט דער גבור געוואוסט פון דעם שווערד?
 - ער האט אליין געהאט אזא שווערד
 - דער קעניג האט אים געוואוזן דעם וועג צום שווערד
 - דער בעל תפלה האט אים געוואוזן דעם וועג צום שווערד
- ד. וויאזוי האבן די אוהב נאמן און דער מלך אויסגעהאלטן אין די צייט וואס זיי קענען נישט זיין צוזאמען?
 - זיי האבן אינגאנצן מסיח דעת געווען איינער פון צווייטן
 - זיי זענען אייביג געווען צוזאמען
 - זיי האבן געהאט פאטרעטן וואס איז געווען אויסגעמאלט זייערע ביידע צורות האבן זיי זיך דעמאלט משעשע געווען מיט דעם
- ה. וואספארא סגולה האבן געהאט די פאטרעטן?
 - אז ווער ס'האט געקוקט אויף דעם איז געהאלפן געווארן מיט קינדער
 - אז ווער ס'האט געקוקט אויף דעם האט באקומען די מדה פון אהבה
 - אז ווער ס'האט געקוקט אויף דעם איז געהאלפן געווארן מיט עשירות

5. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
 - יא
 - נ"ן
 - א חלק



איבער אַטראַכ

וועמען האבן די מענטשן פון די מדינה פון עשירות געהאלטן ביי זיך. און זיי האבן אים נישט געוואלט אוועק לאזן – און ער איז צום סוף יא אוועק פון זיי?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

וואספארא זאך האט דער בעל תפילה געזאגט פאר די מענטשן פון די מדינה של עשירות – און דער רבי דערציילט דאס צוויי מאל, די וואך און פאריגע וואך? **סע איז א יחיד ברוך הוא פארהאנגרין דייינו דער בורא יתברך שמו וואס ער האט אלע באשאפן נאר אים באדארף מען דינען.**

געווינער אויף בעל תפלה 5 איז הב' החשוב מנחם שמעון בעק, בית שמש

"וואס טוישטו? וואס טוישטו?"



זיי ממשיך מיט דעם תפלה, ווען די פארבייגייער וועלן מיינען אז דו רעדסט און די מיינסט גאר זיי, אבער באמת וועסטו דאן מתפלל זיין צום באשעפער, אזוי וועסטו דעם גאנצן טאג עוסק זיין אין תפלה צום באשעפער.

א איד האט אמאל געשמועסט מיטן רבין וועגן זיין אויפפירונג און איבער זיינע געשעפטן. דער איד האט געהאנדלט מיט געלט, ער פלעגט טוישן אלע סארטן מטבעות, זיין סדר איז געווען צו שטיין אין מארק און פֿרעגן פון די מענטש ארום: "וואס טוישטו? וואס טוישטו?" אזוי איז ער געשטאנען אין מארק מיט דעם איינציגן פראגע אויף זיינע ליפן.



האט אים דער הייליגער רבי געזאגט: "נו, קענסט דאך די זעלבע פראגע איבערדרייען אויף א תפלה צום באשעפער, גלייך אינדערפרי גאר פארן אנהייבן דעם טאג, מאך א קליין תפלה צום באשעפער ווי פאלגנד: 'רבוננו של עולם, האב רחמנות אויף מיר, לאז מיר נישט פארטוישן דאס שלעכטס מיט גוט א.א.וו. פארוואס זאל איך פארטוישן שלעכטס פאר גוטס?'".

זאגט אים דער רבי ווייטער: "שטיי אין מארק און שריי אויס די ווערטער אבער מיט א תפלה צום באשעפער: "וואס טוישטו? וואס טוישטו? און אזוי

הגליון נתנדב ע"י

תפלות קאמפיין למוען
הראש השנה של רבינו

צו נעמען א חלק אין די

'תיקון הכללי' קאמפיין רופט

646-585-3040 אדער 02-5-3333-72

קנעפֿ 8-8

